

Jaume Fuster i Guillamó: un esperit comprès

written by Redacció Unilateral | 2 de desembre de 2020

Aquest any es compleix el setanta-cinquè aniversari del naixement de [Jaume Fuster](#) (Barcelona, 1945-1998) i és bon un moment –com també podria ser qualsevol altre– per recordar la seva personalitat, el seu activisme i el seu esperit per donar curs i normalitat a la cultura i llengua catalanes durant l'acabada d'estrenada i adulterada Transició. Visqué entre Barcelona, Mallorca i la Cerdanya i quedà impregnat dels seus paisatges, de la seva gent.

Es tracta d'un autor inclassificable que **exemplifica la voluntat de redreçar un país de la manera més solidària**: des de la societat i per a la societat. El seu **caràcter polifacètic** era un reflex de la seva 'hiperactivitat' amb què pretenia, sota qualsevol forma i mitjà, fer ressò i exercir de veu de moltes generacions: a través de diferents personatges i sota diferents identitats literàries, va donar vida a múltiples personalitats que volien generar i teixir discurs i establir vincles. Fer un incís també per a destacar la seva incursió en els mitjans audiovisuals en què obrí un camí difícil per la censura i susceptibilitats els anys setanta i els inicis de TV3 amb les sèries d'enigmes que tant i tant ens van fer pensar i passar bones estones –i per als qui no són una bona expressió de l'esperit i imaginació plens de reminiscències i aventures a descobrir–, mirant el *Vostè Jutja*, les *Claus de Vidre* o *Els Enigmes del Doctor Martí*; a més de guions per a la televisió, també és coautor de produccions cinematogràfiques.

En una Catalunya desolada, en plena postguerra, **va donar normalitat i significació a la llengua i cultura catalanes**, en àmbits molt diversos en què havien estat reprimides, apartades i prohibides de tres maneres, a través de la literatura:

escrivint en català tota mena de gèneres –contribuint, per tant, a conformar una nova terminologia en el gènere que sempre havia parlat en castellà– i traduint al català clàssics de la literatura universal en novel·la negra, contribuint a conformar una nova terminologia en el gènere que sempre havia parlat en castellà. També amb altres companys i agents coetanis de la generació dels setanta amb la seva col·laboració i participació activa en escoles, biblioteques, congressos, activitats de difusió diverses. En l'àmbit corporatiu, amb més incidència i de manera compartida amb tot un elenc d'activistes culturals, participà en l'àmbit editorial en la fundació d'Edicions de La Magrana el 1975 i, per tant, des de l'àmbit de la distribució com a empresari en noves iniciatives i també el trobem el 1981 en la fundació de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana (AELC). I, en tercer lloc, com a militant de partits i moviments polítics defensors de la unitat lingüística dels Països Catalans i l'estima pel sentiment nacionalista i d'esquerres al qual dona curs exercint de periodista i divulgador a la premsa (en alguns articles sota el pseudònim col·lectiu [Trencavel](#)) i militant primer al Partit Socialista d'Alliberament Nacional (PSAN) i, posteriorment, a Nacionalistes d'Esquerra en produir-se la primera de les seves faccions.

L'emissió el passat 12 d'octubre de la pel·lícula documental *Guillem* el va posar indirectament d'actualitat per dir-ho d'alguna manera, ja que malauradament l'atemptat contra la llibertat d'expressió i a les ideologies, identitats i drets intrínsecs continua estant en el rerefons de molts sectors de poder de la societat actual. El seu assassinat el 1993 fou motiu d'una novel·la històrica basada en els fets. Pel que fa a la novel·la política, citem també *La Corona Valenciana*, *Quan vingui un altre juny* i *La Guàrdia del rei*, per exemple. Així doncs, us convidem a [rellegir](#) i endinsar-vos en l'univers Jaume Fuster que no deixa de ser un magistral homenatge i tribut a una **ànima inquieta i activista en pro de tots**.